

Grundværdibeskatning og Jordreformprogrammer i England.

Af

Henrik Pedersen.

I.

Grundværdibeskatningen.

Den engelske Finanslov af 1909—10 vil for bestandig komme til at indtage en mærkelig og fremskudt Plads i Englands Historie. Og det af to Grunde. Den vil det politisk. Thi som bekendt var det denne Finanslov, der ved de Bestemmelser, den indeholdt angaaende Indførelsen af en Række nye Grundskatter, rejste Grundaristokratiet i Overhuset til den storpolitiske Kamp, der gennem Valgene i Januar og December 1910 fandt sin Afslutning i Parlamentsloven af 1911, som indskrænkede Overhusets Myndighed til et suspensivt Veto i alle Lovgivningsspørgsmaal. Landaristokratiets forbitrede Modstand mod Lloyd George's Skattereform motiveredes ikke blot ved den almindelige Mening, at de nye Skatter i sidste Instans maatte bæres af Grundejerne, men tillige ud fra den Betragtning, at disse nye Skatter og denne almindelige Jordvurdering overhovedet indeholdt en Trusel mod den

private Jordejendomsret, idet de formentlig kun var et første halvforklædt Skridt hen imod Jordens Nationalisering: »Mine Herrer Lorder: dette synes mig at aabne højst foruroligende Udsigter ... disse Skatter kan kun retfærdiggøres ud fra den Opfattelse, at Jorden er Samfundsejendom, og at det skulde være en Opgave for vor lovgivende Forsamling at nationalisere det forenede Kongeriges Jord«. Selve Lord Rosebery betegnede Lloyd Georges Skatterreform som »en Revolution«. Et saadant Syn, der næppe har noget Fodfæste i Lovens Bestemmelser i og for sig, kunde nok finde supplerende Støtte i visse principielt vidtrækkende Udtalelser af Lloyd George midt i Kampen for Lovens Gennemførelse: »Den nye Statsvurdering maa blive Basis for alle kommunale Jordkøbsplaner. Paa den Basis burde Kommunalbestyrelserne kunne foretage saadanne Jordkøb, som er paakrævede af Hensynet til deres Byers Udvikling. Ogsaa Staten skulde kunne opkøbe den Jord, der maatte kræves for en Genskabelse af Livet i Stor-Britaniens Landdistrikter«. Det var maaske mere saadanne Tanker om det Offentliges Ret til i det Offentliges Interesse at erhverve Jord paa Basis af den paatænkte ved Staten gennemførte almindelige Jordvurdering — som virkede ophidsende paa Lorderne i Overhuset, og det var just med Henblik paa disse Ord af Lloyd George, at Lord Lansdowne fremkom med den ovenfor anførte Udtalelse: Mine Herrer Lorder ...¹⁾ Et Par ofte citerede Tal, at 585 Peers

¹⁾ Joseph Hyder: *The Case for Land Nationalisation* p. 92 flg. Tanken kom ogsaa frem i Lloyd George's Middlesbrough Tale d. 8. Novbr. ifjor.

skal eje over 15 Mill. acres (mellem 11—12 Mill. Tdr. Land), viser, i hvilken Udstrækning Overhuset maa være økonomisk interesseret i alle Spørgsmaal vedrørende Jordbeskatning og Jordreformer. Imidlertid: det politiske Resultat af Overhusets Modstand blev, set fra dettes Standpunkt, foreløbig i det mindste, et væsentligt negativt, og Parlamentsloven af 1911 vil sikkert i kommende Tider staa som et betydningsfuldt Udtryk for den Forskydning i Magtforholdet mellem Overhus og Underhus, som har været Tendensen i engelsk Forfatningsudvikling gennem største Delen af det forrige Aarhundrede.

Men dernæst betegner Finansloven af 1909—10 et Brud med Fortiden i engelsk Beskatningspraksis ved den Række helt nye Grundskatter, der ved den indførtes: Tillæmpning efter engelske Forhold af den moderne Grundværdi- og Værdistigningsskat. Endelig og ikke mindst ved den i Forbindelse med disse moderne Skatter staaende almindelige Jordvurdering over hele Landet. Som Lloyd George ved mere højtidelige Lejligheder ikke uden en vis historisk Selvfølelse holder af at akcentuere: den første almindelige Jordvurdering i England siden Vilhelm Erobrerens Dage den berømte *Domesday Book* udarbejdedes. Som allerede antydet: det er denne Jordvurdering nok saa meget som de nye Grundskatter i og for sig, som er Landaristokratiet en Torn i Øjet. Omvendt er det denne Jordvurdering, som har gjort *The Single Taxers*, Henry George's egentlige Tilhænger, ivrige for *The People's Budget* — det liberale Kælenavn for Finansloven af 1909—10. Det betydningsfulde ligger for dem ikke i Skatterne, der jo nærmest kun er en Karrikatur af det, de tilstræber, men først og fremmest i Finanslovens § 25 med dens

Bestemmelser om en ved Jordvurderingen gennemført Udsondring af Kapitalelementet i Ejendomsværdierne paa den ene Side og den »rene« Jordværdi paa den anden Side. Det er om Begreberne »den fulde rene Jordværdi« (*Full Site Value*) og »den skattepligtige rene Jordværdi« (*Assessable Site Value*), deres Interesse først og fremmest samler sig, af den nærliggende Grund, at Udsondringen af denne skattepligtige rene Jordværdi er en første nødvendig Forudsætning for Gennemførelsen af en almindelig (ikke en rent brudstykkevis) moderne Grundværdibeskatning, der for dem jo ikke alene betyder en Skattereform, men samtidig opfattes som den vigtigste Socialreform¹⁾.

I det følgende skal der nu i Korthed gøres Rede for Indholdet af Finansloven 1909—10, saavidt dens første Afsnit angaar, det Afsnit af den, som har Betydning i denne Sammenhæng. Kun saadanne Træk, som skønnes at være af mere principiell og almindelig Interesse, vil blive fremhævede her. Med Hensyn til Detaillerne henvises til den af Hr. Magister Gerson Trier foretagne Oversættelse af den engelske Lovtekst²⁾. I Oversættelsen er dog udeladt Stykket omhandlende Mineafgiften, da denne ingen praktisk

¹⁾ Her træder *the Single Taxers* i skarp Opposition saavel til Konservative som til Arbejderpartiet, Wallace-Bevægelsen for Jordens Nationalisering og til Fabianerne. De har ogsaa taget skarp Afstand fra den liberale Regerings Agrarpolitik, for saa vidt den er bleven antydet gennem Lloyd George's store Taler. Da Tilhængerne af Grundværdibeskatningen skal tælle mellem 170—180 Stemmer i Underhuset, er det klart, at Regeringens planlagte Agrarpolitik let kan komme til at medføre alvorlige politiske Komplikationer; men herom nærmere i den følgende Artikel.

²⁾ Offentliggjort af Overskyldraadet.

Interesse frembyder for danske Forhold. Iøvrigt har det været magtpaaliggende at gengive Indholdet af Loven ogsaa i formel Henseende i nær Overensstemmelse med Originalen for at undgaa al Fortolkning. Paa Grund af det stærke Særpræg, de engelske Forhold i mange Retninger har, har dette Oversættelsesarbejde ikke hørt til de lettere. Selv blandt Fagfolk i England er Finanslovens Afsnit om de nye Grundskatter ingenlunde Rekreationslektüre. Dette fremgaar med mere end tilstrækkelig Tydelighed af de mange omfangsrige Fortolkninger dertil, som har set Lyset, siden Loven gennemførtes.

De nye Grundskatter.

De ved Finansloven 1909—10 indførte nye Grundskatter er 4 i Tallet, nemlig:

- I. En Værdistigningsskat (*Increment Value Duty*).
- II. Hjemfaldsskat (*Reversion Duty*).
- III. Byggejordsskat (*Undeveloped Land Duty*).
- IV. Mineafgift (*Mineral Rights Duty*).

I. Værdistigningsskatten. Hovedmomenterne med Hensyn til Værdistigningsskatten kan nogenlunde gengives saaledes: Den er en Skat paa Værdistigningen af den rene Jordværdi; dens Størrelse fastsættes i Lovens § 1 til 1 Pund Sterling af hver 5 Pund Sterlings Værdistigning — altsaa 20 % af denne. Skatten er knyttet til Overdragelse af Jord:

- 1) ved Salg,
- 2) ved Arv,
- 3) ved Overdragelse af Brugsret paa over 14 Aar,
- 4) ved Jord, som falder ind under Loven, men som

er unddraget Omsætningen, ikke gaar i Arv (f. Eks. ejet af juridiske Personer), erlægges Skatten hvert 15. Aar fra og med 5. April 1914 at regne.

Med Undtagelse af det under 4 anførte Tilfælde er Værdistigningsskatten saaledes knyttet til visse »Lejligheder«, ved hvis Indtræffen Værdistigningen kan antages at give sig et konkret Udtryk. Det er den gennem Omsætningen realiserede Værdistigning, den første af de nye indførte Grundskatter søger at ramme. Værdistigningsskatten udredes under Form af en Stempelafgift.

Den Jordværdi, hvorom det her drejer sig, er den engelske Vurderings skattepligtige rene Jordværdi (*Assessable Site Value*), den Jordværdi, som bliver tilbage efter Fradrag af Bygninger, Forbedringer, kapitaliserede Grundbyrder¹⁾. Denne rene Jordværdi søges fastslaaet ved den nu stedfindende almindelige Jordvurdering pr. 30. April 1909 (jfr. nærmere i det følgende) under Betegnelsen »den oprindelige skattepligtige Jordværdi« (*Original Assessable Site Value*), idet det er denne Værdi, hvorud fra Værdistigningen, positiv eller negativ, beregnes. Den paa samme Maade udfundne skattepligtige rene Jordværdi ved »en Lejligheds« Indtræden betegnes som den »lejlighedsvis« skattepligtige rene Jordværdi (*Occasional Assessable Site Value*), og det Beløb, hvormed denne overstiger den oprindelige skattepligtige Jordværdi pr. 30. April 1909, er Jordens skattepligtige Værdistigning. Dog regnes der her med en »Margin« paa 10^{0/0}, saaledes

¹⁾ Om en særlig Behandling af Landbrugsjord paa dette Punkt se Side 276.

at Skatten kun svares, naar Værdistigningen andrager mere end 10 % af Værdien pr. 30. April 1909. Endnu skal fremhæves, at Lovens § 2 (3) regner med Muligheden af en faldende Jordværdi i de to sidste Decennier forud for Lovens Gennemførelse. Hvis en Ejendom er købt inden for et Tidsrum af 20 Aar før 30. April 1909, kan en paa Grundlag af den erlagte Købesum beregnet Jordværdi træde i Stedet for den pr. 30. April 1909 fastslaaede, og den skattepligtige Værdistigning kan da beregnes med den som Udgangspunkt.

En Grundejer har ofret 5000 Pund Sterling paa at bringe et Areal i byggefærdig Stand. Ved den almindelige Jordvurdering ansættes Grunden til 20000 Pund Sterling, man faar da:

$$\begin{array}{r} \text{£ } 20000 \\ \div \text{£ } 5000 \\ \hline \text{»Oprindelig skattepligtig Værdi«} = \text{£ } 15000 \end{array}$$

I 1914 sælges Grunden for 35000 Pund, efter at Ejeren i den mellemliggende Tid yderligere har ofret 5000 Pund paa den. Forbedringernes samlede Beløb er da 10000 Pund:

$$\begin{array}{r} \text{£ } 35000 \\ \div \text{£ } 10000 \\ \hline \text{Lejlighedsvis skattepligtig Værdi«} = \text{£ } 25000 \\ \text{»Oprindelig skattepligtig Værdi«} = \text{£ } 15000 \\ \hline \text{Skattepligtig Værdistigning} = \text{£ } 10000 \\ \div 10 \% = \text{£ } 1500 \\ \hline \text{Rest} = \text{£ } 8500 \end{array}$$

Af disse £ 8500 svares da en Femtedel (20 %) som Værdistigningsskat = £ 1700.

Ejes Jorden af en juridisk Person ell. lign., saaledes at Reglen under 4 kommer til Anvendelse, stiller Forholdet sig paa følgende Maade: Ved den almindelige

Jordvurdering er Grunden f. Eks. sat til 2500 Pund Sterling, pr. 5. April 1914 til 3000 Pund. Værdistigningen er da £ 500. Efter 15 Aars Forløb vurderes Grunden atter. Værdien er da f. Eks. 5000 Pund og Værdistigningen ved denne Lejlighed er = £ 2500. Da der ved den anden Vurdering pr. 5. April 1914 allerede vil være betalt Skat af de 500 Punds Værdistigning, vil disse være at fradrage de 2500 Pund, som Værdistigningen er beregnet til for Aaret 1929, saa den skattepligtige Værdistigning ved dette Tidspunkt bliver $£ 2500 \div £ 500 = £ 2000$. Denne Regel gælder almindeligt. Det følger af det anførte, at den engelske Værdistigningsskat er en lejlighedsvis forfaldende Afgift, ikke en periodisk tilbagevendende — undtagen for Tilfælde 4's Vedkommende.

Endelig maa det vel fremhæves, at den ikke er en Skat paa al omsat Jord, den er ikke en almindelig, men en stærkt begrænset eller lokaliseret Skat, idet al ren Landbrugsjord er undtagen fra Værdistigningsskatten, for saa vidt dens Markedsværdi ikke overstiger dens Værdi som udelukkende Landbrugsjord. Et Stykke Jord har som Landbrugsjord en Værdi af 100 £. Som Byggegrund 80 £. Undtagelsesbestemmelsen gælder. Har det som Byggegrund en Værdi af f. Eks. 150 £, gælder Undtagelsesbestemmelsen ikke; thi dets Markedsværdi overstiger i saa Fald betydelig dets Værdi som Landbrugsjord. Fremdeles er undtaget fra Værdistigningsskat Jord med paastaaende Beboelseshus, saafremt Huset ved den Lejlighed, ved hvilken der skal opkræves Skat, var og i det sidste Aar forud havde været benyttet af dets

Ejer som Bolig, og Husets »aarlige Værdi« σ : den anslaaede Lejeværdi ikke overstiger: for Grevskabet London £ 40, for Bydistrikter £ 26 og Landdistrikter £ 16.

II. Hjemfaldsskatten. Denne er en efter de ejendommelige engelske Jordlejerforhold specielt afpasset Skat, er saa specifik engelsk, at den næppe har større praktisk Interesse uden for Landet selv. Den er beregnet paa at ramme et af de mest iøjnefaldende Tilfælde af »ufortjent Værdi-Vinding« (*unearned increment*), som det praktiske Liv overhovedet frembyder. Som bekendt er Jordbesiddelsen i England i meget høj Grad koncentreret. Dette gælder ogsaa i mange Tilfælde med Hensyn til den Jord, hvorpaa Nutidens Storbyer er vokset op: den er for en stor Del bleven i Hænderne paa de Landlorder, af hvis Godser den oprindelig udgjorde en Del. Da Godsherrerne i Almindelighed ikke gav sig af med Byggevirksomhed paa den Del af deres Godser, som kom ind under den »bymæssige Bebyggelse«, og da de paa den anden Side ikke ønskede at afhænde Jorden, og i mange Tilfælde ikke kunde, fordi den var baandlagt — udviklede sig efterhaanden det for England ejendommelige Jordlejesystem (*lease system*) med Bortleje af Jord paa langt Aaremaal til Bebyggelse, paa 60, 80 eller 99 Aar eller endnu længere Tid. Lejeren opfører da Bygninger paa den lejede Grund, og da han kan fremleje Ejendommen til B og B til C paa andre Aaremaal, saa kan der efterhaanden opstaa saa udviklede Leje- og Besiddelsesforhold, at nærmest kun Specialister er i Stand til at rede dem ud og afveje og beregne de forskellige »Interesser« i Forhold til hinanden og i Forhold til Ejendommens Værdi som fri Ejendom (*fee simple*). Ofte

forstrækker Grundejeren Byggeentreprenøren med Penge til Opførelsen af Bygningerne mod Sikkerhed i Ejendommen. Skatter og Afgifter svares ved saadanne lange Lejemaal altid af Leaseholderen; en anden Ordning kunde blive farlig for den egentlige Grundejer: de stigende Skatter og Afgifter kunde maaske i Tidens Løb overstige den aarlige, langt tilbage fikserede Lejesum, saa hans »Interesse« eller Ret efterhaanden kunde blive af negativ Værdi¹⁾. Under alt dette træder Grundejeren ligesom i Baggrunden som en blot »Rente-nyder«. Hans latente Ret lever først rigtig op igen ved det Tidspunkt, da Lejemaalet løber ud. Grunden med paastaaende Bygninger falder tilbage til ham (eller hans Eftermænd i Retten), og han faar igen den fulde Dispositionsret over den: dette er i denne Sammenhæng Betydningen af det engelske *Reversion*, Tilbage- eller Hjemfald. Den Tilvækst i Jordrenten, som har fundet Sted i Løbet af de f. Eks. 99 Aar, siden Ejendommen sidst bortlejedes, og som i dette Tidsrum er gaaet til forskellige Leaseholdere — kan jo undertiden være enorm, navnlig da det, for de store Godsejeres Vedkommende, ofte her ikke drejer sig om en eller nogle faa Ejendomme, men om hele Kareer eller Gader, hvis Lejeafgifter omreguleres. For en enkelt af sine Ejendomme fik Hertugen af Westminster i Henhold til en gammel Lease 395 Pund aarlig. Ved Ejendommens Tilbagefald fornyedes Forholdet for 63 Aar. I Ejendommen var der imidlertid oparbejdet en meget stor Forretning. Ved Lejemalets Fornyelse erlagdes en kontant Udbetaling af 50000 Pund, og Lejen forhøjedes

¹⁾ Saadanne ejendommelige Tilfælde skal være konstaterede.

nu til 4000 Pund aarlig og med Forpligtelse for Lejeren til at opføre en ny Bygning til £ 50000.

Det er dette specielle Lejeforhold, *Reversion Duty*, Hjemfaldsskatten, tager Sigte paa, idet den er en Afgift af 1 Pund af hver 10 Punds Værdistigning, som tilfalder en Grundejer ved en Forpagtningskontrakts Udløb. Den Værdistigning, som beskattes af Hjemfaldsafgiften, er ikke, som ved *Increment Value Duty*, Værdistigningen af den rene Jordværdi, men derimod et Beløb, som nærmere svarer til Differencen mellem Ejendommens Markedsværdi (*Total Value*) ved Forpagtningsforholdets Indgaaelse og ved dets Ophør. Den stiller saaledes de engelske Skattemyndigheder den Opgave at beregne en Ejendoms Værdi i Handel og Vandel for maaske et Hundrede Aar siden. Dog er Opgavens Løsning ikke saa vanskelig, som det paa Forhaand kunde synes. I Kontrakten for Forholdets Indgaaelse vil der jo i Almindelighed være udførlige Oplysninger om Lejeafgiftens Størrelse o. s. v. Paa Grundlag heraf udfindes da, gennem en Kapitalisationsberegning, Værdien ved Lejemaalets Indgaaelse. Hjemfaldsskatten er, som Værdistigningsskatten, ikke en almindelig eller periodisk tilbagevendende Skat; som denne er den lokalt begrænset, idet Ejendomme, som ved Forpagtningsforholdets Ophør er Landbrugsejendomme, er undtagne fra Hjemfaldsskat. Og som Værdistigningsskatten søger den at ramme den realiserede Værdistigning, den, som træder frem ved en Forpagtningskontrakts Udløb.

III. Byggejordsskatten. Byggejordsskatten hviler paa en bestemt teoretisk Tanke, som vel ikke er direkte udtrykt, men som indirekte klart nok frem-

gaar af Lovens herhenhørende Bestemmelser, den nemlig, at det er en social Pligt for enhver at udnytte sin Jord til Bebyggelse eller i Forretningsøjemed, saa snart den erholder en klart fremtrædende Værdi med Hensyn til saadan Udnyttelse. Som Forholdet var før i England, vilde saadan Jord kun blive lignet i Skat i Forhold til Udbyttet ved dens faktiske Udnyttelse (f. Eks. som Landbrugsjord). Naar Jorden som Følge af Samfundsudviklingens almindelige Gang eller maaske direkte som Følge af det Offentliges Foranstaltninger bliver brugbar til Udnyttelse i de nævnte Retninger, saa er det en Krænkelse af Almeninteresserne, om den holdes tilbage, maaske i Spekulationsøjemed, fra den socialt nærmest paakrævede Anvendelse. Byggejordsskatten er den af de nye engelske Grundskatter, som baade ved den Grundtanke, hvorpaa den hviler, og ved sin konkrete Udformning kommer den moderne Grundværdibeskatning nærmest. Den tager Sigte paa den byggemodne, men endnu ikke bebyggede Jord. Det er Grænsearealerne mellem By og Land, den først og fremmest vil ramme. Vurderingen af de Arealer, som falder ind under Lovens herhen hørende Bestemmelser, har været særlig fremskyndet, og Resultatet foreligger allerede: det drejer sig her om et Areal paa 636000 acres for Stor-Britannien; den samlede skattepligtige rene Jordværdi pr. 30. April 1909 udgjorde godt 130 Mill. Pund, eller i Gennemsnit pr. acre £ 200¹⁾.

Byggejordsskatten er en aarlig Afgift, som svares med $\frac{1}{2}$ d. pr. 20 s. af den skattepligtige

---

¹⁾ *Fifty-Sixth Report of the Commissioners of H. M.'s Inland Revenue, 1913.* p. 140.

rene Jordværdi, svarende til 2,1 Promille af denne rene Jordværdi. Byggejordsskatten er saaledes ikke, som de to i det foregaaende omtalte, nogen Værdistigningsskat, men en egentlig Grundværdiskat. Værdien og Størrelsen af de herhen hørende Arealer konstateres gennem periodiske Omvurderinger med 5 Aars Mellemlum. Jord, hvis Værdi ikke overstiger 50 Pund, undtages fra Skatten. For saa vidt Landbrugsjord har en højere Værdi, svares Skatten kun af det overskydende Beløb. Der er fremdeles en Række Bestemmelser med Hensyn til Smaabrug (*small holdings*) og Villakvarterer. Fremdeles er offentlige Haver og Parker undtagne, ligeledes private Skove, Parker og Haver, hvortil der aabnes rimelig Adgang for Omegnens Beboere, og denne Adgang skønnes at være til Gavn for det offentlige (jfr. i det hele Lovens §§ 16—19).

IV. Mineafgiften. For danske Forhold er denne Skat uden praktisk Interesse, og der skal derfor kun med et Par Ord gøres Rede for det principielle ved den.

Efter engelsk Ret omfatter Retten til Jordens Overflade ikke blot denne, men tillige hvad der er under og over denne — ligetil Himlen: *cujus est solum, ejus est usque ad coelum*¹⁾. Den engelske Jordejendomsret omfatter som Følge af denne vide Bestemmelse Retten til de under Jorden værende Mineralier og disses Udnyttelse, dog med Undtagelse af de ædle Metaller Guld og Sølv, som tilhører Kronen (o: Samfundet). Denne godsherrelige Ret udnyttes imidlertid sjældent

¹⁾ Stephens: *Commentaries to English Laws*, Vol. I, p. 111.

af dens Indehavere selv; men Kapitalen (og Arbejdet) hverver sig Adgang til Udnyttelse mod Vederlag til Mineejerne.

Den almindelige Form, hvorunder dette Forhold ordnes, er følgende:

Mineejerer faar:

- 1) en fast aarlig Afgift (*dead rent, minimum rent*),
- 2) en aarlig varierende (*royalty*), som beregnes i Forhold til det Udbytte, Minen har givet i Løbet af Driftsaaret (f. Eks. 6 d. pr. Ton Kul),
- 3) forskellige andre, mindre faste aarlige Afgifter: den almindeligste er *wayleaves* (o: en Afgift af Retten til at transportere Kullene o. s. v. bort fra Gruberne, idet Vejen til disse kan gaa over Jord, som tilhører en anden end Mineejerer).

Mineafgiften er nu en Skat paa Mineejernes samlede aarlige Indkomst gennem disse forskellige Afgifter. Den er derfor strengt taget ikke en Grundskat, men en Indkomstskat. Den paalignes med 1 s. af hver 20 s. (5 %). Mineralskattens Paaligning og Udredning er uafhængig af den almindelige Jordvurdering; den har derfor lige straks nogenlunde kunnet indbringe det, som den oprindeligt blev kalkuleret til.

Jordvurderingen.

Det vil af det foregaaende være klart, at de tre førstnævnte Skatter, Værdistigningsskatten, Hjemfaldsskatten og Byggejordsskatten som deres nødvendige Forudsætning kræver en Vurdering af Jorden. Og det saaledes, at ved den ikke alene Ejendommens Værdi

i Handel og Vandel (som ved vor Ejendomsskyld) konstateres, men tillige en Vurdering, hvorved Ejendomsværdien maa opløses i sine Hovedbestanddele og udfindes for hver af de ca. 10 Mill. Vurderinger, hvorom det her drejer sig. De indførte Grundskatter har vel mere eller mindre en lokal Karakter, de er jo alle anlagte med det Formaal for Øje specielt at ramme Grundværdierne i Byerne og de dem nærmest liggende Landdistrikter. Det drejer sig ved dem ikke om en almindelig Grundværdibeskatning, idet Landbrugsjord overalt er undtagen fra disse nye Skatter. Derimod omfatter Jordvurderingen al Jord, alle Ejendomme saavel i By som paa Land, og den gennemføres efter de samme Regler og Principer overalt.

Dette praktiske Vurderingsarbejde blev organiseret og sat i Værk straks efter Lovens Gennemførelse og ventes tilendebragt i Aaret 1915. Det er saaledes beregnet til at vare 5—6 Aar. Det er en Selvfølge, at et saa omfattende Vurderingsarbejde maa koste, efter danske Forhold i det mindste, meget betydelige Summer, inden det bliver fuldført; hvor meget, derom foreligger ikke noget officielt. Efter en Opgørelse, som blev mig meddelt i det engelske Skattedepartement, gældende pr. 31. Marts 1913, stillede Forholdet sig saaledes: de samlede Udgifter i Anledning af de nye Jordskatter androg 1,393000 Pund. I samme Tidsrum havde Skatterne indbragt:

Værdistigningsskatten.....	23254	Pund Sterling
Hjemfaldsskatten.....	70878	—
Byggejordsskatten.....	129298	—
Mineskatten.....	1,234483	—

I alt... 1,457913 Pund Sterling.

Det vil saaledes ses, at Vurderingen foreløbig har taget omtrent hele Udbyttet af alle Skatterne for den siden Gennemførelsen forløbne Tid, og det er for saa vidt ikke vanskeligt for Modstanderne af Lloyd George's Skattereform at finde Stof til at gøre sig lystige over. Der er jo foreløbig ikke bleven meget til overs hverken til Dreadnaughts eller til Socialreformer. Hvor meget berettiget der endeligt vil være i denne Kritik, maa Fremtiden vise, thi naar den første almindelige Jordvurdering til næste Aar er tilendebragt, vil Udgifterne paa Vurderingskontoen jo gaa betydeligt ned, medens Indtægtssiden, for de tre første Skatters Vedkommende, jo ganske sikkert vil vise stigende Beløb for de kommende Aar. Lloyd George er endnu ikke afskaaret fra at søge Trøst i den Tanke: den, der ler sidst ...

Med Hensyn til Organisationen af Vurderingsarbejdet, saa ledes dette af en Generaltaksator (*Chief Valuer*); Landet er delt i 14 Kredse, og disse er atter delte i Distrikter, ca. 120. I Spidsen for hver Kreds staar en Overtaksator (*Superintending Valuer*); i Spidsen for hvert Distrikt en Distriktstaksator, som har en Stab af Taksatorer, som under hans Ledelse og Opsyn udfører det praktiske Arbejde med Vurderingen. Størrelsen af det samlede Vurderingspersonale var den 31. Oktober 1911 2301, omkring 1. April 1913 4151 — i England med Wales og Skotland¹⁾. Det siger sig selv, at for den største Del af Vurderings-

¹⁾ I Irland er denne Side af Arbejdet ordnet noget anderledes, idet der gennem den tidligere Agrarlovgivning var skabt Organer, som kunde benyttes ved Jordvurderingen. Selve denne foregaar efter samme Regler som i det øvrige Land.

personalet er Ansættelsen midlertidig. Centralisationen i Arbejdet er nærmest givet gennem Overtaksatorerne, som i Begyndelsen oftere, senere sjældnere, mødtes og i Fællesskab med Generaltaksatoren gennemgik og drøftede Sager og Erfaringer fra Arbejdet i Marken i de forskellige Egne, traf Afgørelser med Hensyn til forekommende Tvivlsmaal. Alle de ledende, saavel som de, der arbejder i Marken, har gennemgaaet en faglig Uddannelse og senere paa Godskontorer o. l. tillige en praktisk Uddannelse ved Arbejde i en Retning beslægtet med det, der nu udføres i Statens Tjeneste. Deres Uddannelse svarer nærmest til vore Landinspektørers; de opfattes som Fagmænd (*experts*)¹⁾ — med særlige Specialer. Ved Ansættelsen i et bestemt Distrikt er det ledende Princip dette, gennem Ansættelsen at forene Sagkundskab med Lokalkundskab, saa vidt muligt. Denne Regel har navnlig været fulgt strængt ved Ansættelsen af Distriktstaksatorerne.

Inden Omtalen af selve Jordvurderingen vil det være betimeligt at gøre Rede for de Grundbegreber, hvormed der her arbejdes. Det kan jo ikke nægtes, at den engelske Jordvurdering ikke er fri for at minde om visse filosofiske Systemer, som er utilgængelige for dem, der ikke er inde i Systemets specielle Terminologi. De Begreber, hvormed der i denne Sammenhæng bliver Tale, er navnlig følgende:

- 1) Den oprindelige Bruttoværdi (*Original Gross Value*) = Ejendommens Værdi i fri Handel og Vandel med paahvilende Skatter til det offentlige,

¹⁾ De skal være Medlemmer af *the Surveyors Institution*.

Stat og Kommune, men uden eventuelle Grundbyrder, Servitutter o. l.

- 2) Den oprindelige fulde Jordværdi (*Original Full Site Value*) = Jordens Værdi i fri Handel og Vandel med paahvilende Skatter, idet Bygninger, Træer og »andre Ting groende paa Overfladen« tænkes borte.
- 3) Den oprindelige Totalværdi (*Original Total Value*) = Ejendommens Værdi i fri Handel og Vandel med paahvilende Skatter og eventuelle Grundbyrder, Servitutter o. s. v.
- 4) Den oprindelige skattepligtige rene Jordværdi (*Original Assessable Site Value*) = Jordens Værdi i fri Handel og Vandel med paahvilende Skatter og Grundbyrder, idet Bygninger og Forbedringer tænkes borte.
- 5) Landbrugsværdien (*Agricultural Value*) = Ejendommens Værdi som Landbrugsbedrift, ikke nærmere defineret.

Værdi betyder i denne Sammenhæng Kapitalværdi, ikke den aarlige Værdi, som det ellers for en engelsk Bevidsthed, paa Grund af Leje- og Forpagtningsforholdets store Udbredelse, ligger lige saa nært at regne med, som det i Almindelighed vilde ligge os fjærnt.

Hvis der paa en Ejendom ikke hviler andre Afgifter end netop Skatterne til det Offentlige, saa vilde Bruttoværdien og Markedsværdien falde sammen. Ofte vil dette ikke være Tilfældet. Tit vil der være Byrder af en eller anden Art (Tiender, Frikøb af Copyhold o. s. v.). Den engelske Vurderings »Totalværdi« vil derfor være den, der i Almindelighed kommer Markedsværdien (*market value*) nærmest, og den som nærmest

vil svare til vor Ejendomsskyld. Praktisk set er det »Totalværdien« og »den skattepligtige (rene) Jordværdi«, som er at Interesse, idet det er disse, som danner Grundlaget for Beskatningen: Totalværdien nærmest for Hjemfaldsskatten, den skattepligtige rene Jordværdi for Værdistigningsskatten og Byggejordsskatten. Tilfølgelsesbestemmelsen »oprindelig« refererer sig til den første Vurdering som Udgangspunkt eller Basis. De Værdier, der fastslaaes ved denne, er, som Loven kræver det, Værdien pr. 30. April 1909. Foruden de Vanskeligheder og Usikkerhedsmomenter, et Arbejde som den engelske Jordvurdering al Tid vil have at kæmpe med, er der i Virkeligheden tillige kommen det Forhold: flere Aar efter, og under afgjort opadgaaende Ejendoms- og Jordpriser at føre Værdierne tilbage til Fællesniveauet for 1909.

Som Illustration til det her anførte om Vurderingens Grundbegreber, gives i omstaaende Skema (Side 269) et praktisk Eksempel paa, hvorledes Opstillingen i det hele er foretaget, og hvorledes man gennem de forskellige Fradrag kommer til de forskellige Værdistørrelser, hvormed der arbejdes.

Det kan her være paa sin Plads at gøre Rede for et Forhold, der, saa vidt mig bekendt, er ejendommeligt for den engelske Jordvurdering. Der er saa meget mere Grund til det, som det i England selv synes at have vakt nogen Forundring og Kritik, — det er de »negative Jordværdier« (*Minus Site Values of Land*). Det maa først og fremmest fastholdes, at det her ikke drejer sig om slette og værdiløse Jorder, men

Original Gross Value.....		£ 1000	
Deductions from Gross Value:			
(a) To arrive at Full Site Value:			
	Difference between Gross Value and Value of the Fee Simple of the Land divested of Buildings, Trees, etc.	£ 250	
	Original Full Site Value	£ 750	
(b) To arrive at Total Value:			
Fixed Charges	{	Fee Farm Rent, Rent Seck, Quit Rent, Chief Rent, or Rent of Assize	£ »
		Other perpetual Rent or Annuity	- »
		Tithe or Tithe Rent Charge	- 30
		Burden or charge arising by operation of law, or imposed by Act of Parliament.....	- »
		If Copyhold, Cost of Enfranchisement ...	- »
		Public Rights of Way or User.....	- 50
		Right of Common	» »
		Easements	- »
		Restrictions under Covenant or Agreement	- »
			Total Deductions.....
	Original Total Value.....	£ 920	
Deductions from Total Value to arrive at Assessable Site Value:			
	Deductions from Gross Value to arrive at Full Site Value (as above) ..	£ 250	
	Works executed.....	- »	
	Capital Expenditure	- »	
	Appropriation of Land for streets, roads, open spaces, etc.....	- »	
	Redemption of Land Tax or Fixed Charge ...	- 20	
	Enfranchisement of Copyholds.....	- 150	
	Release of Restrictive Covenants	- »	
	Goodwill or personal elements	- »	
	Cost of clearing Site	- »	
	Total Deductions.....	£ 420	
	Original Assessable Site Value	£ 500	
Value of Agricultural Land for Agricultural purposes where different from Assessable Site Value.....			
		£.....	

ofte om særdeles værdifulde Jorder, og man kunde saaledes give Spørgsmaalet en helt dialektisk Formulering: hvorledes kan værdifuld Jord have en negativ Værdi? Principielt kan Svaret formuleres saaledes: den negative Jordværdi fremkommer i saadanne Tilfælde, hvor Kapitalværdien af en paa Ejendommen hvilende Grundbyrde (*fixed charge*) er større end Ejendommens skattepligtige rene Jordværdi. Der er under den engelske Jordvurdering fremkommet to typiske Grupper af Tilfælde, som her er af Interesse: *copyhold* og *chief rent*. *Copyhold*: her drejer det sig om en Besiddelsesform, der har sit Udspring langt tilbage i Tiden, i Middelalderens Feudalordning. Intet enkelt dansk Ord dækker det engelske *Copyhold*, mindst misvisende vilde det være at benytte Ordet Arvefæste. *Copyholderen* besidder sin Ejendom »i Kraft af Godsherrens Vilje i Overensstemmelse med Godsets Sædvaneret« (*at the will of the Lord according to the custom of the manor*). Modsat den almindelige Udvikling i England akcentueredes gennem Tiderne den sidste Del af denne Retssætning; Vægten blev lagt paa »Godsets Sædvaneret«, ikke paa »i Kraft af Godsherrens Vilje«. Saaledes kom denne Besiddelsesform i England nærmest til at staa som en Overlevelseshet, en Besiddelsesret, som netop er sædvaneretlig bestemt og derfor forskellig fra Gods til Gods. I Almindelighed er den arvelig og kan under Iagttagelse af gamle Former overdrages. Der gives »Indfæstning« ved Forholdets (Fæstets) Tiltrædelse, og ved Besidderens Død har Godsherren ofte en Ret til det bedste Kreatur i Ejendommens Besætning. Hvad denne Ret i enkelte Tilfælde kan betyde i vore Dage

viser et berøgtet ofte anført Eksempel, hvor Godsheren i Kraft af den nævnte Ret tilegnede sig en Væddeløbshest til 36000 Kr. (andre Forfattere har 54000 Kr., 2—3000 £). Gennem en Række af Love har man søgt at fremme Frikøbet af Copyhold (*enfranchisement of copyhold*), saaledes at det kan overgaa til fri Ejendom enten mod en Sum en Gang for alle eller mod en paa Ejendommen hvilende Kanon svarende til 4 % af Frikøbssummen. Her er det nu den ene Gruppe af typiske Tilfælde kommer frem, idet den kapitaliserede Værdi af de paa Copyholdejendommen hvilende Grundbyrder i en Række af Tilfælde viser sig at overstige disse Ejendommers skattepligtige rene Jordværdi, og da disse Grundbyrders Kapitalværdi i Følge Bestemmelserne (§ 40) skal fradrages for at udfinde denne, fremkommer det omtalte ejendommelige Resultat med »Minusværdier«. For at tage et konkret Eksempel: Givet et Hus med tilliggende Jord til en samlet Værdi af £ 1000; Bygningernes Værdi £ 900, den »fulde Jordværdi« (*Full Site Value*) = £ 100. Er Kapitalværdien af Grundbyrden nu £ 125, saa faar man den »skattepligtige rene Jordværdi« (*Assessable Site Value*) = $£ 100 \div £ 125 = \div £ 25$. Ved *Chief Rent* er Forholdet principielt det samme. I visse Egne af England er det ret almindeligt ved Ejendomsalg, at Købesummen eller en Del af den bliver hvilende paa Ejendommen som en stedsevarende aarlig Afgift, hvis Kapitalværdi ved den foretagne Vurdering overstiger den skattepligtige rene Jordværdi, saa at denne ogsaa her bliver negativ. Det maa dog erindres, at hvis den skattepligtige Jordværdi pr. 30. April 1909 var f. Eks. $\div £ 100$, og ved en senere indtrædende »Lejlighed«

f. Eks. $\div$ £ 50, saa er Værdistigningen + £ 50, og Resultatet med Hensyn til Beskatningen bliver det samme.

Som ovenfor nævnt, har det her omtalte Forhold vakt adskillig Opmærksomhed i England. Det er i hvert Fald den logiske Konsekvens, hvortil de ved Jordvurderingen fulgte Principer under visse faktiske givne Betingelser fører. Dette bestrides ikke af Grundværdiskattens Tilhængere; naar Resultatet, de negative Jordværdier, ikke desto mindre af dem betegnes som en Absurditet, saa maa Fejlen ligge i selve Forudsætningerne, hvorfra der gaas ud. Blandt deres Krav om eller Forslag til Ændringer i Jordvurderingen er derfor ogsaa følgende: den skattepligtige rene Jordværdi bør omfatte den hele rene Jordværdi uden Fradrag af Grundbyrdernes (*fixed charges*) Kapitalværdi¹⁾. Den nærmeste Analogi til de engelske negative Jordværdier vilde man herhjemme have i det — under de nuværende Ejendomspriser lidet sandsynlige — Tilfælde, at en fast Arvefæsteafgifts Kapitalværdi blev højere end den »nøgne« Værdi af den Jord, hvorpaa den fikseredes.

Det kan nu angaaende selve Fremgangsmaaden ved Vurderingen straks siges, at denne i al Almindelighed ikke indeholder noget overraskende nyt Moment, gennem hvilket man som ad en Kongevej

¹⁾ Appendix to First Report of the Departmental Committee on Local Taxation. Vol. II. p. 36. Da Grundbyrdernes Kapitalværdi kendes for de enkelte Ejendomme, saa kræver dette Forslag i og for sig ikke nogen ny Vurdering af disse og kunde for den Sags Skyld gennemføres uden praktiske Vanskeligheder.

føres lige til Løsningen: den skattepligtige rene Jordværdi, som jo er Sagens Kærne. Hvad der er en Selvfølge ved et Arbejde af denne Art, det finder man naturligvis ogsaa ved den engelske Vurdering: en omhyggelig Tilvejebringelse af alle Oplysninger, som er i Stand til at yde Bidrag ved Bedømmelsen af en Ejendoms Værdi (herunder ogsaa bl. a. Studiet af Salgspriser for eventuelt solgte Ejendomme i det paagældende Distrikt). Skemaer med detaillerede Spørgsmaal sendes til Ejere og Forpagtere og andre, som har en »Interesse« i Ejendommen, til Udfyldelse. Er disse Oplysninger skaffede tilveje, begynder Arbejdet i Marken (∴ en grundig Besigtigelse af Ejendommen, saavel af Jord som af Bygninger), og dette foretages under stadig Konference med de fremskaffede Oplysninger paa de tilbagesendte Skemaer. Er denne Del af Arbejdet sluttet, foretages en »Foreløbig Vurdering« (*Provisional Valuation*). Resultatet af denne sendes de i Ejendommen interesserede¹⁾ til Gennemsyn. Hvis der ikke inden en vis Frist nedlægges Protest mod Vurderingen, fastslaas denne som endelig. Rejses der Indsigelse, vil der i Reglen blive forhandlet om Sagen; men Taksatorerne kan i Konfliktstilfælde fastholde Vurderingen som endelig med Ret for de protesterende til Appel. En saadan Appel er der gjort langt mindre Brug af, end man paa Forhaand skulde formode under Hensyn til Jordejernes til en Begyndelse ret udfordrende Stilling. Alt dette er jo nærmest selvsagte Ting, som under en eller anden Form maa findes ved Gennemførelsen af en almindelig, »for alle Tider«

¹⁾ De indviklede engelske Ejendomsforhold kræver, at ikke alene Ejerne, men ogsaa andre Personer medtages.

gældende Skyldsætning som den, der nu foretages i England.

Det, der er mest paafaldende for en fremmed ved den engelske Jordvurdering, er den Vægt, der lægges paa Leje- og Forpagtningsafgifterne som Gennemgangsled for Udfindelsen af Kapitalværdien, — saaledes som det allerede er antydet i det foregaaende. Et konkret Eksempel: Manor Farm er en typisk Græsfarm, bortforpagtet i 1894 for ialt £ 355 aarlig. Arealet er 250 acres. Denne Ejendom blev vurderet til 20000 Pund. Bygningsværdier: Hoved- og Avlsbygninger værd £ 60 aarlig ($\times 18^1$) = £ 1080 ÷ Grundens Værdi, som er £ 150 = £ 930 Bygningsværdi. Arbejderboliger, Værdi aarlig £ 40 ($\times 15$) = £ 600 ÷ Grundens Værdi, som er £ 30 = £ 570. Samlet Bygningsværdi = £ 1500.

Bygningsværdi.. = £ 1500	} = £ 1920 at trække fra Bruttoværdien for at komme til den fulde Jordværdi.
Værdi af Træer = £ 120	
Hegn..... = £ 300	
Tiender ..... = £ 1305	} = £ 1380 at trække fra Bruttoværdien for at finde Totalværdien.
Servitutter ..... = £ 75	

£ 1920 at trække fra Totalværdien for at finde den skattepligtige rene Jordværdi.

Den aarlige Forpagtningsafgift £ 355 ($\times 28$) + Værdien af Træer = 120²⁾, tilsammen £ 9940 + £ 120 = £ 10060 = Ejendommens Landbrugsværdi (*Agricultural Value*). Udføres Regningerne, faar man:

Bruttoværdi.....	£ 20000
Fulde Jordværdi.....	£ 18080
Totalværdi.....	£ 18620
Skattepligtig Jordværdi...	£ 16700
Landbrugsværdi.....	£ 10060

¹⁾ *Years purchase.*

²⁾ Tomret paa Ejendommen ikke med i Forpagtningen.

I dette Tilfælde har der fundet en dobbelt Vurdering Sted, idet det fremgaar af Tallene, at denne Ejendoms Markedsværdi er betydelig højere end dens Landbrugsværdi. Ved Vurderingen som Landbrugsejendom er den behandlet som en bedriftsteknisk Enhed. Men ved Vurderingen efter Markedsværdien er Jorden opløst i »Blokke«, skyldsatte hver for sig pr. acre, idet en Del af Marken skønnedes at have en særlig Tillægsværdi som egnet til Bebyggelse. Værdien pr. acre ligger mellem £ 50 og £ 150. Hvis dette Forhold ikke havde været, vilde Landbrugsværdi og skattepligtig Jordværdi være faldet sammen. Dette Tilfælde er taget, fordi det, foruden den almindelige Fremgangsmaade ved Vurderingen, tillige viser, hvorledes Beskatningen her kommer til at virke: Differencen mellem den skattepligtige Jordværdi og Landbrugsværdien er det Beløb, der vil komme til at bestemme Størrelsen af Ejendommens Byggejordsskat. Det skal i denne Sammenhæng blot bemærkes, at den her omtalte dobbelte Vurdering af Landbrugsejendomme ikke falder sammen med den danske Prøvevurderings A- og B-Vurderinger. En A-Vurdering (∴ en Vurdering af Jorden, som om den laa til en normal Bondegaard) kendes der ikke noget til i den engelske Jordvurdering.

Det kunde maaske synes, som om der i Forpagtningsafgiften, der jo kendes nøjagtigt, og dens Kapitalisering var givet et sikkert Udgangspunkt for Værdiberegningerne. Men en saadan Opfattelse vilde bero paa en Misforstaaelse. Ganske vist kendes det, der svares af Ejendommen, nøjagtigt, men den anden Faktor derimod ikke. Usikkerheden er flyttet over paa denne, hvormed Forpagtningsafgiften kapitaliseres. Den

er f. Eks. i dette Tilfælde 28, fordi Ejendommen var bortforpagtet i 1894, midt under Depressionen i det engelske Landbrug. Det er just Problemet: at finde den rette Kapitalisationsfaktor (*Antal years' purchase*). Det skal endnu bemærkes, at ved Vurderingen af Landbrugsjord tages der, mærkeligt nok, intet Hensyn til Forbedringer af ren landbrugsteknisk Art (Dræning o. l.), saa at »skattepligtig ren Jordværdi« strængt taget ikke er det samme for By som for Land. Et Forslag om at ændre bl. a. dette Forhold var fremme i Parlamentets sidste Samling, men blev ikke gennemført. Det er klart, at en Ordning af Jordvurderingen paa dette Punkt medfører anderledes store Vanskeligheder end den Side 272 omtalte af Grundværdiskattens Tilhængere forlangte Reform. Udsondringen af de landbrugs-tekniske Forbedringers Værdi forudsætter jo i det hele en ny Vurdering af alle Landejendomme med denne specielle Opgave for Øje. At denne maa løses og vil blive det, turde være klart. Thi vel er disse Ejendomme fritagne for de ved Finansloven 1909—10 indførte Grundværdiskatter, men det er sikkert, saafremt de liberale bliver ved Styret, kun et Tidsspørgsmaal, hvornaar den foretagne officielle almindelige Jordvurdering vil blive benyttet i videre Omfang som Beskatningsgrundlag (vel navnlig ogsaa ved Kommunebeskatningen).

Er nu Vurderingen tilendebragt, saa indføres Resultaterne i et dobbelt Sæt af Bøger. Sagens Detailler i Markbogen (*Fieldbook*). De vigtigste Data, som ligger til Grund for Skatteberegningen, samles tillige i en særskilt Sogneprotokol (*Parish-book*) — alt sognevis (for hvert *parish*). I begge opføres Ejendommen med et

»Matrikulsnummer« (*Identification Number*), som vi nærmest vil kalde det. Ordningen her minder i det hele om, hvad der er kendt fra vore hjemlige Matrikuleringer. Endelig benyttes i Forbindelse hermed de engelske Generalstabskort, i Almindelighed i Maalestokken $\frac{1}{2500}$. Paa disse indlægges Grænserne for hver enkelt Ejendom, og denne betegnes med det samme Nummer som det, hvormed den staar anført i Markbogen og Sogneprotokollen. Generalstabskortet forvandles til Matrikuls-kort, i større Maalestok gennemgaaende, men ellers i meget svarende til vore egne Matrikuls-kort — dog uden disses Angivelser af Jordens Kvalitet ved »Taks-ter«, thi det maa vel fastholdes, at det engelske Ar-bejde er en Vurdering, ikke en Bonitering af Jorden, ikke en Matrikulering i den Forstand, hvori vi her-hjemme bruger Ordet.

[En følgende Artikel vil omhandle Jordreformprogrammerne.]